

ГОРОХІВСЬКИЙ Іван Олексійович

Директор Державного підприємства
«Добрянське лісове господарство».

Заслужений працівник лісового
господарства України.

Депутат Чернігівської облради

Випускник лісоінженерного
факультету (1983)

У житті Івана Горохівського визначальними є три «Л»: любов, ліс, люди. Власне, перше «Л» певною мірою розщеплюється на два інші: любить Іван Олексійович ліс і людей. Щодо лісу, то тут можна зрозуміти, адже колись обрав професію лісівника. А щодо людей — то їх же, нібито, всі мають любити. Хороших, звичайно. А не дуже хорошим — співчувати й намагатися допомагати удосконалюватися.

Про те, що в Добрянському держлісгоспі, де заслужений працівник лісового господарства України Іван Горохівський працює директором, багато хороших людей, свідчить список передовиків, серед яких — лісничі та майстри лісу, трактористи й водії автомобілів, вальники лісу та стропальники, кранівники, верстатники та рамники... Добрянський лісгосп — багатогранне та розгалужене господарство, своєрідний «оркестр», всі учасники якого вміють дослухатися один до одного та співпрацювати задля того, щоб кожна «нота» звучала злагоджено та в унісон. А диригентом цього «оркестру», себто директором найпотужнішого структурного підрозділу Чернігівського ОУЛМГ, ось уже 20 років є заслужений працівник лісового господарства України, депутат Чернігівської обласної ради, лісівник за покликом серця Іван Олексійович Горохівський.

Ліси Добрянського лісгоспу «підперізують» північний захід Чернігівської області та зникаються з лісовими масивами Білорусі. У лісовому фонді, який становить 41,4 тис. га, домінує сосна, значні площі займають береза та дуб, а також ялина, осика й вільха. У структурі держлісгоспу — сім лісництв (Добрянське, Ріпкинське, Чудівське, Комарівське, Ново-Яриловицьке, Олешнянське, Олександрівське), два потужні нижні склади та транспортний цех.

Щороку Добрянський держлісгосп вирубує 300 га лісів, а насаджує — гектарів на 10–20 більше. Під ліс ідуть, здебільшого, не орні землі, а деградовані через ерозію та не завжди розумну діяльність людей ділянки: таким чином лісівники стають своєрідними лікарями поліської землі-годувальниці. Добрянці активно долучилися до виконання програми розвитку лісів України. На Ріпкинщині ліси сьогодні займають 43% території, а до 2015 р. цей показник зросте до 45%.

Значної уваги добрянські лісівники надають також будівництву лісових доріг не тільки для потреб господарства, а й задля зручності місцевих жителів і туристів.

Добрянський держлісгосп став піонером серед лісгосподарських підприємств Чернігівщини в галузі розвитку екологічного туризму. Разом із науковцями Інституту лісу Національної академії наук Білорусі добрянці розробили триденний екологічний тур «Подорож українським Поліссям». Приваблюють туристів і неймовірної краси рукотворні Голубі озера.

Дбають у Добрянському лісгоспі й про молоду зміну: у його структурі функціонує Добрянське учнівське лісництво, яким керують інженер із лісовідновлення Олена Кравченко та вчителька місцевої школи Галина Шевченко.

«У лісі найкраще відчуваєш єдність свою із природою», — говорить Іван Олексійович Горохівський. Якось він, знаючи у добрянських лісах кожен обхід, заблукав. Ну, не так, щоб когось на допомогу кликати: просто захопився тихим польованням і спогляданням зеленої краси, тож і вийшов із лісу в розташованому за десяток кілометрів від Добрянки селі.

Гордістю Івана Олексійовича є також стадіон футбольної команди «Полісся», чимала заслуга у будівництві якого належить Добрянському ЛГП. Нині він перетворився на знакове місце для односельців, адже тут відбуваються всі помітні в житті селища події.

Зустрічаючись із друзями-однокурсниками з Національного лісотехнічного університету України, Іван Олексійович любить показувати їм власноруч зроблені фото, на яких — його чернігівські колеги за роботою та під час відпочинку, а ще, звісно ж, — мальовничі куточки добрянських лісів.

Колектив ДП «Добрянське ЛГ»